

заптій го заобиколили за да го уловятъ: веднага се гржмва съ единъ револверъ, и — тутакси падижалъ мжртвъ на земята.—

Г Л А В А XXII.

**За походъ-тъ ня Х. Димитра Ясѣновъ въ 1868 г.,
и — за устройваньето по него време на бѫлгарски
Дружини въ Букурещъ, и на бѫлгарски Легионъ въ
Бѣлградъ.**

Както въ 1862 год., тжъ сѫщо и въ 1868 г. се устройваше въ Бѣлградъ единъ бѫлгарски Легионъ, въ който впрочемъ е имало записани и пристигли не само Бѫлгари, но и Сѣрби, Черногорци, Харвати и Арнаути; сѫвременно се устройваха и образуваха въ Букурещъ бѫлгарски Дружини. Спорядъ увѣреніята на тогавашнитѣ Дѣйци се разумѣваше: че цѣльта, за която се бѣхъ сѫставили тия висши тѣла, е била „да се подигни посредствомъ тѣхъ едно вѫзстаніе въ Бѫлгарія, да се изобщо нападни Турція, и да се изпѣждатъ Турцитѣ отъ Европа.“ — Съобразно съ това предпачертателно намѣреніе, мисляше се по него време, и се увѣряваше: „че една могущественна ржка е распорядително управлявала тия общи стремленія и движенія въ Бѣлградъ и въ Букурещъ;—но по неизвѣстни причини, тя си е промѣнила казанното намѣреніе кѫмъ есенъта на 1868 година.—Въ съображеніе на това вижда се, и бѫлгарскитѣ доброволци отъ Легионъ-тъ въ Бѣлградъ, гоними и онеправдани отъ сѣрбскитѣ Инструктори, напуснаха Сѣрбія и се завѣрнаха въ Ромѫния.—

За дожлненіе на горѣзложенното, относящее се до кроежитѣ и плацоветѣ на Сѣрбія, или по ясно да се изразимъ, на сѣрбското правителство: ніе трѣба да прибавимъ, че въ 1868 Сѣрбія изигра съ насъ Бѫлгаритѣ сѫщата роля за своя собственна полза, а за врѣда на Бѫлгаритѣ, каквото изигра и въ 1862 година. Ніе спомѣняхми по-горѣ че сѣрбското прави-